

BÜTÜNCÜL PSİKOTERAPİ

11. DÖNEM

MAYIS DERS NOTLARI

Editör

Dr. Tahir ÖZAKKAŞ

Psikoterapi Enstitüsü Eğitim Yayınları: 160

Bütüncül Psikoterapi 11. Dönem Mayıs 2013 Ders Notları

ISBN 978-605-4817-30-6

Copyright© Psikoterapi Enstitüsü

Tüm hakları saklıdır. Yayıncının izni olmaksızın tümüyle veya kısmen yayımlanamaz, kısmen de olsa çoğaltılamaz ve elektronik ortamlarda yayımlanamaz.

Birinci baskı: Ocak 2015

Editör: Tahir Özakkaş

Yayıma hazırlayan: Sevgi Akkoyun

Katkıda Bulunanlar: Gülsen Nevin Aktaşoğlu, Serpil K. Günyüz

Baskı: Acar Matbaacılık Prom. ve Yayın. San. ve Tic. Ltd. Şti.
Litros Yolu Fatih Sanayi Sitesi No:12/243 Zeytinburnu - İstanbul
Tel: 0212 613 40 41

PSİKOTERAPİ ENSTİTÜSÜ EĞİTİM ARAŞTIRMA SAĞLIK
ORGANİZASYON VE DANIŞMANLIK LTD. ŞTİ.

Eğitim ve Kongre Merkezi: Fatih Sultan Mehmet Cad. No:285

Darıca-KOCAELİ

Tel : 0262 653 6699 Fax : 0262 653 5345

Merkez: Bağdat Caddesi No: 540/8 Bostancı-İSTANBUL / TÜRKİYE

Tel : 0216 464 3119 Fax : 0216 464 3102

www.psikoterapi.com - www.psikoterapi.org - www.hipnoz.com

SUNUŞ

Insanlık tarihi boyunca, her toplumda psikolojik rahatsızlıkları tedavi etmeye yönelik girişimler olmuştur. Bu alanda yapılan girişimler sonucu ortaya çıkan pek çok farklı ekolün savunucuları, kendi ekollerini yüceltme ve diğer ekolleri küçümseyerek ötekileştirme yoluna gitmiştir. Ancak buna rağmen farklı yaklaşımlardan bilgiler edinerek kuramını zenginleştirmeye ve bu alanda çalışmalar yapmaya başlayan öncü terapistler, psikoterapide bütünlüşmeyi sağlayarak alandaki bölünmeleri büyük oranda azaltmıştır.

Bütüncül psikoterapi, hastanın bilişlerinin, davranışlarının, kişiliğinin ve duygusal süreçlerinin yeniden düzenlenmesine yardımcı olmak için pek çok farklı ekolden faydalanarak daha gerçekçi, uyumlu ve esnek bir çalışma alanı sunar. Eğitimi verdiğimiz bütüncül psikoterapi, zamanzaman eklektik ve asimilatif, genellikle de entegratif ve ortak faktörler üzerine kurulmuş bütüncül bir yaklaşımı içerir. Bireye, teori odaklı değil danışan odaklı bakmaya çalışan bütüncül psikoterapiler, farklı yaklaşımların bileşenlerini bir araya getirerek terapisti geniş bir vizyona ulaştırır.

Bu amaçtan yola çıkarak, çeşitli bilimsel etkinlik, araştırma, eğitim ve yayın çalışmalarıyla, ülkemizde bütüncül psikoterapi uygulamalarının gelişimine öncülük etmekten gurur duyuyoruz. Elinizdeki bu ders notları, ruhsal bozuklukların tedavisinde tek bir psikoterapi yaklaşımına bağlı kalmaktansa elindeki veriyi kullanarak uygulanabilecek en iyi tekniği ve teoriyi arayan bütüncül yaklaşımlı terapistler yetiştirme adına verilen Bütüncül Psikoterapi Teorik

Eğitimi 11. Grubunun Mayıs ayı deşifrelerini sunmaktadır. Bu ders notları, eğitim deşifresinin derlemesi olma özelliğiyle dünyada eşi benzeri görülmemiş bir yayın niteliği de taşımaktadır.

Bu ders notlarında Anksiyete çeşitleri, kuramların anksiyeteye bakışı, varoluşsal psikoterapi, varoluşçu felsefede idealizm ve materyalizm, idealist felsefe ve materyalist felsefe , formüstasyon kiti kullanımı, transaksiyonel analiz yapısı ile diğer kuramların benzerliği, rol yapma ile vaka analizi ve duygu odaklı terapiye giriş konuları ele alınmaktadır.

Bütüncül psikoterapiler de insanın ruhsal yapısının gelişiminde olduğu gibi zamanla özerkleşecek, bireyselleşecek ve ayrışarak psikoterapi ruhunu ayakta tutacaktır.

Psikoterapi uygulayıcıları için önemli olduğunu düşündüğümüz bu eğitim ders notlarını, sizlerin ilgisine sunmaktan kıvanç duymaktayız. Keyifli okumalar dileriz...

Tahir ÖZAKKAş
Psikoterapi Enstitüsü Başkanı

İÇİNDEKİLER

24 MAYIS 2013 1. GÜN

1 'NEDEN VARIM' SORUSUNUN TARTIŞILMASI VAROLUŞSAL ANKSİYETE	3
2 ANKSİYETE ÇEŞİTLERİ KURAMLARIN ANKSİYETE BAKIŞI.....	50
3 VAROLUŞSAL PSİKOTERAPİ	71
4 VAROLUŞÇU FELSEFEDE İDEALİZM VE MATERYALİZM	100

25 MAYIS 2013 2. GÜN

5 İDEALİST FELSEFE VE MATERYALİST FELSEFE	151
6 FORMÜLASYON KİTİ KULLANIMI	198
7 GÖBEKLİ TEPE BELGESELİNİN SEYREDİLMESİ	213
8 ROL YAPMA İLE VAKA ANALİZİ	243

26 MAYIS 2013 3. GÜN

9 TRANSAKSİYONEL ANALİZ YAPISI İLE DİĞER KURAMLARIN BENZERLİĞİ	287
10 ROL YAPMA İLE VAKA ANALİZİ	318
11 DUYGU ODAKLI TERAPİYE GİRİŞ	360
12 FORMÜLASYON DERSLERİNİN İŞLEYİŞİNİN AÇIKLANMASI	413
DİZİN	437

24 Mayıs 2013

1. GÜN

1

'NEDEN VARIM' SORUSUNUN TARTIŞILMASI VAROLUŞSAL ANKSİYETE

Tahir Özakkaş: Hoş geldiniz. Evet, sınıfın hepsi burada mı? Evet, arkadaşlar bu ayın konusu varoluşçuluk. Bu konuda neler okudunuz?

Kursiyer: Irvin Yalom'un kitaplarını 1992'den bu yana okumaya başladım. Konuya ilgim vardı. Hemen hemen tüm kitaplarını okudum.

Tahir Özakkaş: Bu ay ne okudun, bu eğitimle ilgili?

Kursiyer: Bu ay sizin ego durumları notlarınızı okudum.

Tahir Özakkaş: Bu ay varoluşçulukla ilgili ekstra bir şey okuyan değerli arkadaşım var mı?

Kursiyer: Varoluşçuluğu okudum.

Tahir Özakkaş: Biliyorsunuz, bu ay on ikinci ay, mezuniyet ayınız, yarın da mezuniyet yapacağız. Teorik açıdan her şeyi bitirdiğinizi düşünüyorum, kaba hatlarıyla. Bilgi deryasının içinde kayboldunuz, Allah sizi çıkarsın oradan. Bu ay varoluşçulukla ilgili klasik bir

eğitimden ziyade gelin böyle hem varoluşçuluğu ele alalım, hem özümüze dönelim, hem de on iki ayın muhasebesini yapalım birlikte. Nereye geldik, ne yaptın? Bu kadar kuramsal bilgi, entegrasyon, bütünleştirme, zihnimizdeki dağınlık. Genel interaktif, sokratik eğitim modeli uygulayalım isterim. Gönüllü bir iki arkadaş gelse mesela, onlarla hafif atışsak. Var mı böyle gönüllü arkadaşımız? Hiç amacı yok. Evet, bir iki arkadaş daha alalım. Var mı gönüllü?

(Gönüllü üç kursiyer çıkar)

Tahir Özakkaş: (Sahnedeki olan kursiyere dönerek) Niye varsın?

Kursiyer P: *Bu benim aslında çok sorguladığım sorulardan bir tanesidir.*

Tahir Özakkaş: Benim de çok sorguladığım sorulardan bir tanesi, muhtemelen diğerleri de sorguluyordur.

Kursiyer P: *Aslında buraya gelirken de, özellikle son birkaç yıldır sürekli düşündüğüm ve açıkçası cevap da bulamadığım, sürekli kafamı kurcalayan soru; bütün bunlara ne gerek var sorusu. Yaşam, insanlık. Özellikle savaş, ölüm sahneleri, insanların birbirine zalimce davranması gibi şeyleri izlediğimde ya da tanık olduğumda bu soru geliyor. Bütün bunlara ne gerek var, bu binaya, ne bileyim dünyaya, evrene, kâinata ne gerek vardı diye sorguluyorum. Çok temele, başlangıç noktasına giden bir sorgulama, yaratılışın başlangıç noktasına kadar giden bir sorgulama. Neden varım sorusuna sosyal anlamda cevap vermem gerekirse, belli başlı sorumluluklarım var. Dünyaya geldiğim aile, yetiştirilişim, sahip olduğum meslek, şu ana kadar geliştirmiş olduğum kişilik yapısı...*

Tahir Özakkaş: Köpeğin veya kedin oldu mu?

Kursiyer P: *Kısa bir dönem bir tanıdığımın köpeğine bakmıştım.*

Tahir Özakkaş: O köpek de diyor ki, 'dünyaya gelmişim sorumluluklarım var, sahibim var, ona kuyruk sallayacağım, su getirdiğinde içeceğim, onun bahçesini bekleyeceğim' diyor. Köpek 'Ben böyle bir sosyal ortamda doğmuşum, bu köpekliliğimi yapacağım' diyor. Ondan farkın ne?

Kursiyer P: *İşte sorguluyor olan kısmımız. Belki de az önce sordüğüm soru.*

Tahir Özakkaş: Onun sorgulamadığını ne biliyorsun?

Kursiyer P: *Olabilir ama iletişim kanallarımız onunla örtüşük olmadığı için aynı diyalogu onunla yapamıyoruz.*

Tahir Özakkaş: Bu insanlar ne manyak sesler çıkartıyor, bizim gibi iletişim kurmuyorlar, havlayıp hırlamıyorlar diyor olabilirler.

Kursiyer P: *Bebeklerle ilgili de bu tip videolar var ya, bebekler kendilerine agucuk yapanlarla dalga geçerler hani. Olabilir yani, aynı şekilde sorguluyor olabilirler.*

Tahir Özakkaş: Biliyorsunuz Leningrad'ın kargaları ile Stalingrad'ın kargalarının dilleri birbirinden farklıydı.

Kursiyer P: *Evet. Biz insanlar âlemi olarak iletişim kurarak, konuşarak beynimizden geçen düşünceleri paylaşıyoruz. Belki onlar kendi içlerinde böyle paylaşıyorlar, ama biz onları çözemiyoruz. Belki çözenler vardır.*

Tahir Özakkaş: Niye varsın?

Kursiyer P: *Niye varım? İşte dediğim gibi, belli başlı hayata dair sorumluluklarım var, bunları yerine getirmek için. Hepimizin dünyaya gelişinde bir varoluş amacı olduğuna da inanıyorum bir taraftan.*

Tahir Özakkaş: İnanıyorsun.

Kursiyer P: *Evet.*

Tahir Özakkaş: İnançla bilgi arasındaki fark ne?

Kursiyer P: *İnanmak daha hissedilen bir şey belki, bilgi biraz daha araştırılarak, incelenerek, somutlaştırılarak var olan bir şey. İnanç duyguyu barındıran, bilgi bilişsel yönü barındıran bir şey bence.*

Tahir Özakkaş: (Hoca tahtaya yazarak)

1. İnanç,
2. Bilgi

Acaba ihtiyacın olan bir şey, bilgi var olan bir şey olabilir mi?

Kursiyer P: *Olabilir.*

Tahir Özakkaş: (Gönüllü diğer kursiyere döner) Niye varsın?

Kursiyer F: *Şimdi şöyle düşünüyorum ben. Bu soruyu kendime sordum birkaç kez. Hatta daha depresif dönemlerimde bana tanınan süreyi tamamlamak için diye kendi kendime cevaplar verdim. Çünkü benim...*

Tahir Özakkaş: Sana verilen süreyi tamamlamak diye bir cümle söyledin.

Kursiyer F: *Evet.*

Tahir Özakkaş: Yazabilir miyim bu tahtaya?

Kursiyer F: *Evet, tabi.*

Tahir Özakkaş: (Hoca tahtaya yazarak)

- 1- İnanç,
- 2- Bilgi
- 3- Sana verilen süre.

Birisi sana bir süre vermiş, öyle mi?

Kursiyer F: *Evet.*

Tahir Özakkaş: Bunu sana vermiş özellikle ve bu zaman dilimi dediğin zaman kavramıyla ilişkilendiriyorsun.

Kursiyer F: *Evet. Annemin babaannemle iyi bir diyalogu var. Annem hamile kaldığında, annem babaannemle birlikte beni hiç istememişler. İstemedikleri için birlikte beni aldurmaya gitmişler ancak annem çok korktuğu için doktor demiş ki alamam. Dolayısıyla doktor alamamış ve ben zamanla dünyaya gelmişim, doğuş hikâyeme baktığımda yaşlanarak dünyaya gelmişim, Benjamin Button gibi çıkmışım ortaya, vücudumda yaşlı çıkmış.*

Tahir Özakkaş: Şimdi hikâye uyduruyorsun kendinle ilgili.

Kursiyer F: *Öyle söylüyorlar.*

Tahir Özakkaş: Beş milyon spermin arasından sen girmişsin. Dört milyon dokuz yüz doksan dokuzu orada duruyordu, kardeşlerin.

Kursiyer F: *Evet.*

Tahir Özakkaş: Hangisi olsa yine sana verilen isim verilecekti.

Kursiyer F: *Tabi, tabi. Yani benim yerime başkası olsa, onu da istemeyecekti o dönemde. Sonuç olarak doğmuşum ve hakikaten yaşamın içerisinde sorguladığımda mesela kayıplarım için de sorgularım bunu.*

Tahir Özakkaş: Acaba sen şunu mu söylüyorsun? Bir yerlerde vardım da, o varlığı zorlaya zorlaya doğum kanallarından geçtim, annem istemedi, babaannem istemedi, toplum istemedi, rahimde mahpus kaldım, ama o varlığı bir şekilde delerek geldim. Varlığının sıfır noktasının öncesinden o kadar eminsin ki, engellemeye çalışmış tüm dünya ama engelleyememişler.

Kursiyer F: *Anladım. Ama bunu kendim yaptığımı düşünmüyorum. Yani oradan biri itelemiş, bir şey olmuş gibi.*

Tahir Özakkaş: O zaman şöyle bir imanın var; bir şekilde vardım; ya doğurtulacaktım ya doğurtulmayacaktım ama vardım. Böyle bir şey.

Kursiyer F: *Evet.*

Tahir Özakkaş: Hatta dört milyon dokuz yüz doksan dokuz tane sperm...

Kursiyer F: *Onlar gibi ben de vardım.*

Tahir Özakkaş: Spermlerdeki insanların da varlıkları orada duruyor, kuyrukta bekliyorlar. Onlar şansını kaybetmişler ama hepsi de varlığına inanıyor sanki.

Kursiyer F: *Evet, aynen öyle düşünüyorum (Gülümser).*

Tahir Özakkaş: Ama niye gülüyorsun onların var olduğuna?

Kursiyer F: *Onların var olduğuna artık inanmıyorum, çünkü onlar artık yok. Çünkü babam yok sonuç olarak.*

Tahir Özakkaş: Ama onlar vardı.

Kursiyer F: *Vardı evet. O dönemde vardı, benimle birlikte aynı dönemde vardı.*

Tahir Özakkaş: Sen şu anda o kadar varlığa iman etmişsin ki, sen kürtaj olabilirdin, düşük olabilirdin, doğumda ölebilirdin ama bunların hiç olmayacağına dair bir imanla varlığına inanıyorsun.

Kursiyer F: *Evet, aynen öyle inanıyorum.*

Tahir Özakkaş: Çok derin bir varoluşsal, varsın yani.

Kursiyer F: *Evet, varım.*

Tahir Özakkaş: Var olacaktın zaten.

Kursiyer F: *Evet, sonuç olarak birtakım engellere rağmen bir güçle doğmuşum. Bunu kendim başardığımı söylemiyorum, sonuç olarak dünyaya gelmişim. Ondan sonra her kaybımda kendi kendime sorguluyorum, özellikle son kaybım için sorguluyorum, mesela bana göre daha neşeli olan insanlar var dünyada, benim ablam ve ağabeyim bana göre daha neşeli insanlar. Ağabeyim daha neşeliydi. Sorguluyorum niye beni tercih etmedi de bana göre daha neşeli bir insanı tercih etti. Son zamanlarda en büyük sorgulamam bu.*

Tahir Özakkaş: Ölüm anlamında mı söylüyorsun?

Kursiyer F: *Ölüm anlamında.*

Tahir Özakkaş: Ölüm anlamında, yani ağabeyinin ölmüş olmasını değerlendiriyorsun. Neden onu tercih etti? Kim tercih ediyor, tercih eden birisinden bahsediyorsun, kim o?

Kursiyer F: *Yani onu Tanrı'ya bağlıyorum.*

Tahir Özakkaş: Tanrı.

Kursiyer F: *Evet.*

Tahir Özakkaş: Nasıl bir Tanrı bu?

Kursiyer F: *Görmüyorum, bilmiyorum, ama inanıyorum.*

Tahir Özakkaş: İhtiyacımız olana inanırız.

Kursiyer: *Evet.*

Tahir Özakkaş: Peki.

Kursiyer F: *İnanıyorum, yani olduğuna inanıyorum ve iyice çaresiz kaldığım dönemlerde daha çok sığınacak bir liman gibi görüyorum.*

Tahir Özakkaş: Peki, Akif'in bir şiiri var Allah ile ilgili, okudun mu onu?

Kursiyer F: Okumadım.

Tahir Özakkaş: Okuyan var mı, bilen var mı?

Kursiyer: Mehmet Akif'in mi?

Tahir Özakkaş: Mehmet Akif Ersoy'un. 'Kiminin avukatı, kiminin mühendisi, kiminin kayıkçısı...' diye. Yani ihtiyacı olduğunda, sıkıştığında, özellikle geminin altı delinip gemi batmak üzereyken veya uçak düşmek üzereyken 'aman tanrım' diyen bir grup var. Herkesin kendi kafasında bir Allah kavramı var o zaman.

Kursiyer F: Benim var.

Tahir Özakkaş: İhtiyacımız olan şey.

Kursiyer F: Benim var.

Tahir Özakkaş: Bir noktadan sonra bu rasyonalite sınırları kayboluyor, ondan sonra bir boşluğa düşüyoruz ve diyoruz ki 'Allah yaratmış, Tanrımız yaratmış'. Ne diyorsan, orada bir anlam geliyor gördüğüm kadarıyla ama inanç olarak var, doğru mu?

Kursiyer F: Doğru.

Tahir Özakkaş: Tamam.

Kursiyer F: Şimdi, ben sorguladım, hayatta niçin varım sorusunu sorguladım. Daha doğrusu kendime böyle bir vizyon çizebilir miyim yaşamım içerisinde diye sorguladım. Bunun en önemlisinin neşeye olabileceğini düşündüm, yani hedef gibi. Benim varoluşumu gerçekleyebilecek tek şey neşeye olabilir gibi.

Tahir Özakkaş: O zaman şöyle diyebilir misin? Varsan, bir kere varsın, spermelerin arasından çıkmışsın.

Kursiyer F: *Evet, çıktım.*

Tahir Özakkaş: İkinci bir şeye geçiyorsun, varlığında bir misyon olması lazım, bir anlam olması lazım.

Kursiyer F: *Evet.*

Tahir Özakkaş: Neden böyle bir düşünce mecburiyetinde gidiyorsun?

Kursiyer F: *Çünkü şöyle, bu özendiğim bir duygu benim. Biraz önce ablam ve ağabeyim için söyledim, onlar bulunduğu şartlar içerisinde daha neşeli ve mutlu olabiliyorlar, bende sanki bu biraz daha eksik gibi. Dolayısıyla benim hayatımda bu eksiklik tamamlanırsa, varoluşumda hayat içerisinde gerçekleşmiş olur diye düşünüyorum.*

Tahir Özakkaş: Bir eksiklik buluyorsun, eksikliği tamamlamak ile ilgili bir misyon yaratıyorsun.

Kursiyer F: *Evet, yaratıyorum da tamamlayamıyorum. Sadece yaratıyorum.*

Tahir Özakkaş: O yönde yolculuğun devam ediyor.

Kursiyer F: *Yok, etmiyor.*

Tahir Özakkaş: Etmiyor, nedir misyonun senin?

Kursiyer F: *Neşe hayatımda olursa...*

Tahir Özakkaş: Depresyondan çıkarsam.

Kursiyer F: *Evet, depresyondan çıkarsam diyebiliriz tabi. Hayatımda neşeyi gerçekleştirebilirsem... Onun için birçok araç var, hani insanlar hedefler koyuyor ya, şu olacağım, bu olacağım, şunu yapacağım bunu yapacağım diye, bunların hepsi bir araç diye düşünüyorum.*

Tahir Özakkaş: Sen neşe diyorsun.

Kursiyer F: Neşe, bu araçların sonunda elde edeceğim bir duygu.

Tahir Özakkaş: Neşe eğer böyle bir mutluluk hissi ise, ben seni akşam kokain partimiz var, çağırayım, çok kısa sürede elde edebilirsin.

Kursiyer F: Ama işte kalıcı bir şeyden söz ediyorum.

Tahir Özakkaş: Hep içersin, bol miktarda var...

(Gülüşmeler)

Kursiyer F: Önce arttırıp sonra düşüp düşüp onun peşinde mi koşacağım?

Tahir Özakkaş: Meçhul bir yere gitmek için, neşe için o kadar bekleme gerek yok yani.

Kursiyer F: Yani...

Tahir Özakkaş: Misyonun çöküyor.

Kursiyer F: Misyonum çökmüyor da...

Kursiyer M: Bir şey söyleyebilir miyim, zaten yaptığınız meslek dolayısıyla sizin çok neşeli olmanız beklenemez. Mesleğiniz bir kere bunu engelliyor.

Tahir Özakkaş: Neden acaba? Mesela ben çok sadist birisi olayım, dökülmüş, düşmüş, harap olmuş, insanlar geldikçe içimden öyle bir haz alıyorum ki 'oh, bu da düşmüş' diyorum. Her gün bundan çok keyif alıyorum, muayenehanemi açarken 'bu gün neler gelecek acaba, hangi düşmüş insanlar gelecek acaba' diye pek bir keyifle sadistik tarafımı her gün tatmin ediyorum. Hiç böyle bir terapist düşündün mü?

Kursiyer M: Hayır.

Tahir Özakkaş: Füzyondasın düşünmediğin için.

(Gülüşmeler)

Tahir Özakkaş: Bir kısım terapistler sadece bunun için giderler. Çocuk esirgeme kurumlarında bazı müdürlerin büyük bir amacı vardır, akşam nöbete kaldıklarında çocuklara taciz ve tecavüz edebilmek. Ertesi gün sabah 'okulumuzda birtakım vukuatlar oluyor, bununla ilgili ilk mücadeleyi yapacak olan benim. Halkımı arkaya çağırıyorum, bakanı istifaya çağırıyorum' diyerek grubun başında o gider.

Kursiyer M: *Bunları biz daha çok duyduğumuz için, doğal olarak neşemiz kalmıyor ki.*

Tahir Özakkaş: Bu seninki, kendi adına konuş.

Kursiyer: *Kendi adıma değil, çoğu meslektaşım adına. Belki arasında sizin dediğiniz gibi bir şeyler olabilir ama.*

Tahir Özakkaş: Kafasının içine girdin mi?

Kursiyer M: *Çevremde öyle görüyorum.*

Tahir Özakkaş: Sadece kendi zihnini bilebilirsin, o da kısmen. Ötekinin zihninde ne olduğunu asla bilemezsin, katil mi, sapık mı bilmiyorsun. Bütün duyguları yalnız başımıza yaşıyoruz. Ölene kadar da yalnız kalacağız. Annemizin, babamızın, eşimizin, çocuğumuzun içinden ne geçiyor, hangi duygular var, asla gerçekten bilmemiz hiç mümkün olmayacak. Hiç düşündünüz mü? Peki, B... devam edelim.

Kursiyer F: *Neşe de kalmıştık.*

Tahir Özakkaş: Bir misyon edinme mecburiyetinden bahsediyorsun anladığım kadarıyla.

Kursiyer F: *Eksik olan bir şeyi tamamlama.*

Tahir Özakkaş: Eksik olan bir şeyi tamamlama duygusu.

Kursiyer F: *Yani bunun eksik olduğunu düşünüyorum.*

Tahir Özakkaş: Kazların yumurta örneğini ilk ay anlatmıştım hatırlıyorsanız.

Kursiyer F: *Bir tekrar edebilir misiniz?*

Tahir Özakkaş: Kazların altına kuluçka döneminde yumurta koyuyorlar. Bilim adamları kazların altında ki yumurtayı çıkarıyor, ileriye koyuyor, kaz gidip yumurtayı altına çekiyor. Her ileriye koyuşta kaz gidip altına çekiyor, tavuk yumurtası koyuyorlar, onu da altına çekiyor. Sonra anlaşılıyor ki onda biyokimyasal bir madde var, bu madde olduğunda kaz etrafında yumurta büyüklüğündeki her şeyi altına çekiyor, o madde olmadığına böyle bir davranış sergilemeyen, yavrularıyla ilgilenmeyen bir kaz örneği. Acaba beyindeki bir biyokimyasal madde nedeniyle o enjekte edildiği için veya o yapı arttığı için, böyle neşeye doğru yönelim içerisinde olan bir kaz olabilir misin?

Kursiyer F: *Olabilir. Ama şunu fark ettim, biraz önce füzyondaki insandan bahsettiniz ya, bir on gün yurt dışına gitmek durumunda kaldığımda bir şey gördüm orada, trafikte belli kurallar vardı ve herkes uyuyordu, ben çok rahat ettim. Herkes soldakini bekliyor ona göre hareket ediyordu. Kendi adıma rahat ve huzurlu hissettim. O zaman baktığımda...*

Tahir Özakkaş: Bertrand Russell ne demiş biliyor musun, 'Her şeyin sistemden ibaret olduğu yerde fikir ve ruh bakımından ölüm vardır'. Kurallar orada çok net, orada tam bir füzyon hali var. Eğer günün birinde kuralları ihlal eden bir kişi çıkarsa, bir Türk orada araba kullanmaya başlarsa, görürsün.

Kursiyer F: *Doğru. Çünkü karşıdan karşıya geçerken arkadaşlarım vardı 'yürüsene, yürüsene' diyorlar, 'bir saniye ya, bakıyorum' diyorum.*

Tahir Özakkaş: Bütün arabalar durur, eğer şoför Türk değilse. Bu sisteme alışmış bir kişi Türkiye'de yaşayabilir mi? Füzyonu görüyor musun? Yani kuralların egemen olduğu bir yerde füzyon gittikçe ağırlaşıyor. Ona iman ediyorsunuz, onun dışında bir dünya bilmiyorsunuz. Yurt dışında bir gün araba kullanıyordum, bir orman kasabasının kavşağındaydım. Bir okul aracı geldi sağda durdu, ben karşı taraftan geliyorum, yani benim solumda, dörtlü kavşağın köşe başında, ben süratim 20-30km. indirdim ve kavşağı geçtim. Bir anda kıyamet koptu, herkes panik içerisinde, evlerden insanlar çıktı. ' Ne oluyor' falan deyip, bastım gittim. Daha sonra öğrendim ki okul aracı durup da, şoförün dur levhasını gösterdiğinde bütün trafik duruyor, kavşakta hiçbir araç kıpırdamıyor. Ne zamana kadar, o levha kalkıp oradan inen çocuklar karşı yola geçip, o tehlikeye kalktıktan sonra. Bu o kadar hayati ve önemli herkesin uyduğu, o kadar ciddi bir kural ki birisinin bunu ihlal etme ihtimali yok. O kadar iman etmişler ki.

Kursiyer F: *Dedim ya başlangıçta, bana tanınmış bir süre var, bunu tamamlamakla ilgili bir varoluşsal bir amacım var. Bu amacın içerisinde bakıyorum ki birtakım sorumluluklar ekleniyor. O zaman diyor ki sadece tanınan süre ile ilgili değil de...*

Tahir Özakkaş: Siz Ruanda'da mı yaşıyorsunuz? Ruanda'daki sorumluluklar neydi? Tutsiler. Siz Tutsi kabilesinde miydiniz?

Kursiyer F: *Böyle bir şey anlattıysanız, ben ya uyuyordum, ya yoktum.*